UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo ratione p[er]sonalis qualitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

de diuinis illuminādo.
Tertia eſt margarita ſpūalis charitatꝫ.
hec ꝑficiebat voluntatē ſiue affectū ſe tota
lit deo offerēdo. Per has igit virtutes in-
telligunt oēs virtutes hoīs ꝑfectiue q̄cun-
ꝗ modo.

PRima igit margarita eſt ꝟginalis
caſtitas. Virginitꝰ eni caſtitas ē
donū celeſtis dat̄oris. Sap. viij.
Sciui q̄m alit nō poſſum eſſe ꝯtinens niſi
deꝰ det. Et hoc ip̄m erat ſapia ſcire cuius
eſſet h̄ donū. adij dn̄m ꝛ dep̄catꝰ ſū illum.
Hec ibi. Eſt etiā ornamētū fulgētꝫ decorꝫ
Sap. iiij. O q̄ȝ pulcra ē caſta generatio. et
Amb. j. de offi. dr. q̄ i ꝟtute t̄pantie maxie
honeſti cura ꝛ decoris ꝯſideratio ſpectat ꝛ
q̄rit. Qd̄ exponēs Tho. ij. ij. q. cxlij. dicit.
q̄ honeſtas ꝛ decor maxime attribuūt tē-
perātie. cuiꝰ ſpēs ꝛ ꝟginal caſtitas nō ꝓpt
p̄ncipalitatē boni ꝓpꝛij ſꝫ ꝓpter turpitudinē
ꝯrij mali a q̄ retrahit: in q̄tū. ſ. moderat de-
lectatōnes q̄ ſunt nob ꝛ brutis cōes. Hec
Tho. Eſt etiā bonū ingētꝫ valoris. Eccī
xxvj. Nō ē ꝯdigna pōderatio aīe ꝯtinētꝫ.
ꝛ. ij. Cor. iiij. Hēmꝰ theſaurꝝ iſtū i vaſ fi-
ctilib. Ex his itaq̄ pꝫ q̄m caſtitas ꝟginal
ꝯuenient dr margarita. Hec itaq̄ nobilis
et p̄cioſa margarita i beata Catarina iuē-
ta eſt. Tāto q̄ppe nobilioꝛ: pulcrioꝛ atq̄ p̄-
cioſioꝛ q̄nto ex maioꝛi volūtatꝫ affectōe fu-
it ab ea electa ꝛ cuſtodita. Nā ſic dt Greg.
Coꝛ ꝛ nō ſubam pēſat deꝰ. ꝛ nō q̄ntū i eius
ſacrificio ſꝫ ex q̄nto offerat. Et Aug. xiiij.
q. v. c. ſi q̄d. Deꝰ interrogat coꝛ: nō manum.
Tāto igit virtꝰ eſt p̄cioſioꝛ ꝛ melioꝛ atq̄
deo acceptioꝛ q̄nto ex maioꝛi affectōe ꝛ fir-
mioꝛi volūtatis ꝓpoſito cuſtodit. Caſtitas
aūt ꝟginalis ex feruētiſſimo affectu fuit a
btā Catarina cuſtodita: ꝛ inuiolabili volū-
tatis ꝓpoſito chr̄o ꝯſecrata. In h̄ aūt eui-
dent apparet inuiolabil ipiꝰ ſancti ꝓpoſiti
firmitas. q2 cū m̄lta habuerit ip̄edimenta
retractiua ꝛ multā pugnaꝫ: nullatenꝰ tn̄ a
ſuo ꝓpoſito flecti potuit. Prouer. xxxj. Acci-
xit fortitudīe lūbos ſuos: ꝛ roborauit bra-
chiū ſuū. i. ſcēm ſuū ꝓpoſitū q̄ ſe defendit ꝯ
oīa impedimēta ꝛ pugnas. Habuit aūt ſa-
cre ꝟginis catarine caſtitas ꝟginal ip̄edim̄
ta tripliciter.
Primo ratione ꝑſonalis qualitatis
Secūdo ratione t̄palis ꝓſp̄itatis.
Tertio rōe penalis aſperitatis.

Primo rōne perſonalis
q̄litatis. Tū propter etatꝫ iuuētutē. Erat
eñ iuuenis decē ꝛ octo annoꝝ. Iuuētꝰ au-
tē multis eſt cauſa laſciuie. Eccles. xj. Ado-
leſcentia ꝛ voluptas vana ſunt. Tū ꝓpt
corporis formoſitatē. Erat eñ incredibilis
pulcritudinis ꝛ oīm ocul admirabilis ha-
bebat. Erat q̄ſi altera Heſter pulcra nimiſ
ꝛ decora facie: vt dr Heſter. ij. Pulcritudo
aūt corꝑalis in iuuencul aliq̄n eſt cā ruine.
Eze. xvj. Habēs fiduciā i pulcritudie tua
fornicata es. Tū ꝓpt cōditōis libertatē.
Erat eñ nobilis multū filia regis ꝛ parē-
tib orbata: ſui ſuoꝝq̄ dn̄a remāſerat. Sic
aūt dicit Hieron̄. in ep̄la. Pleruq̄ nobili-
tas carnis: ignobilitatē parit mētꝫ. Hec il-
le. Libtas etiā in iuueculis ſeptꝰ eſt cauſa
ruine. Ideo dicit Eccl̄i. vij. Filie tibi ſunt:
ſerua corpus illaꝝ. ꝛ nō oñdas faciē tuā hi-
larē ad illas. Hec ibi. Sed his nō obſtan-
tib in ſcō virgitatis ꝓpoſito ſp̄ ꝟgo Cata-
rina ꝑmāſit cōſtans et immobil. Nā neq̄
ꝓpt iuuentutē frenū q̄cūq̄ mō laxauit ad
laſciuias. Etſi iuuenis erat etate: ſenſu tñ
ſenioꝛ erat. Vñ poterat dicere cū ps. Sup
ſenes intellexi. Hoc ꝑfecto fecit qd̄ ſapiēs
hortat Eccliaſtes. xj. In bono ſit coꝛ tuuꝫ
a iuuētute tua. Et eiuſdē. xij. Memento
creatoris tui in dieb iuuētutis tue ꝛc. Itē
neq̄ ꝓpter corꝑalē formoſitatē q̄uiſ modo
ad carnis voluptates declinare voluit. Nō
eñ de exteriori pulcritudine curauit conſi-
derās q̄m ſicut dr Prouerb. vlti. Vana eſt
pulcritudo. Et Eſa. xl. Oīs caro fenum et
oīs glīa eius q̄ſi flos feni ꝛc. Sed curā ha-
buit de interiori pulcritudīe aīe. Ps. Oīs
glīa eiꝰ filie regis ab intus ꝛc. Itē neq̄ ꝓ-
pter generis nobilitatē ꝛ ꝯditionis libtatē.
q2 ne ꝑ libertatē ad vanitatē deflueret fre-
nū accepit timoris dn̄i. Prouer. vl. Muli-
er timēs deū ip̄a laudabit. De nobilitate
autē generis nō curauit ſꝫ de nobilitate mē-
tis. Nobilitas eñ generis q̄ntūcūq̄ ſit ma-
gna iformis ē vt dicit ꝑhe. ij. rheto. Iō ne
gētilitas ꝛ idolatria gentū ſordidaret no-
bilitatē ſuā ꝯſecrauit eā chr̄o. Vnde dixit
Maxentio imꝑatori. Q̄uāuis in purpura
ſim nata ꝛc. hec tñ oīa ꝯtēpſi et ad dn̄m ie-
ſum chr̄m cōfugi. Cōtēpta igit nobilitate
carnis curā habuit maximā de nobilitate

morũ et libertate mentis. Hec eſt enim vera nobilitas ⁊ vera libertas. Hiero. i epl'a ad Cellãciã. Sola apud deũ eſt libertas ñ ſuire peccatis. nobilitas ẽ ſũma apȯ deũ virtutib⁹ eſſe clar̃. Nã ille apud deum p̃eſt potior nõ quẽ nobilitas generis aut dignitas ſeculi: ſed quẽ deuotio fidei ⁊ vita ſcã cõmẽdat. Hec ille. Quid em̃ ꝓdeſſe p̃t homini apud hoĩes nobilẽ extimari ⁊ apud deũ ſuis ꝯmeritis reprobari, hoĩb⁹ dñari: ⁊ demonib⁹ miſerabili ſuitute ſubijci? Vñ Chryſ. ſup illud. Prem habem⁹ abraam: dicit. Quid ꝓdeſt ei quẽ ſordidãt mores generatio clara? Aut q̃d nocet illi generatio vilis quẽ mores adornãt ⁊ nobilitãt. Quid ꝓfuit cham ꝙ fuit noe fili⁹? aut q̃d nocuit Abrae ꝙ prem habuit thare luteoꝝ deoꝝ cultorẽ? Separ⁹ em̃ a genere ſuo poſit⁹ eſt in caput fideliũ vt iã nõ dicat̃ fili⁹ peccõꝝ ſed pater ſctõꝝ. Hec ille. Et Berñ. ad Eugeniũ. Gen⁹ apl'oꝝ nõ aliũde nobile q̃ꝫ morũ ingenuitate ⁊ animi fortitudine. hec ille Vñ ⁊ chr̃s ꝓ inchoatõe eccl'ie ſue nõ multos elegit nobiles ſm carnẽ. Unde Paulus. j. Cor. j. Videte vocatõem vr̃am fr̃es qm̃ nõ m'lti ſapiẽtes ſm carnẽ: nõ m'lti potentes: nõ m'lti nobiles: ſꝫ que ſtulta ſ̃t mũdi elegit de⁹ vt cõfundat ſapiẽtes. Et q̃ infirma ſunt mũdi elegit de⁹ vt ꝯfũdat fortia. ⁊ ignobilia mũdi ⁊ ꝯtemptibilia elegit de⁹ ⁊ ea q̃ nõ ſunt vt ea q̃ ſunt deſtrueret vt nõ gl'ietur oĩs caro i ꝯſpectu ei⁹. hec ille Nobilitas ḡ ſola eſt q̃ animũ morib⁹ ornat q̃ nobilitate ſoli virtuoſi et iuſti dici debent nobiles. Nobilis em̃ dicit̃ q̃ libertatib⁹ vtitur: ſeruituti non ſubijcit̃: bellis expertus et aptus inuenĩt. Soli autẽ ṽtuoſi ſunt tales vicꝫ nõ ſubiugati ſeruituti pcti ⁊ male conſuetudinis ⁊ gratie libertate donati: dicentes illud Gal. iiij. Iam nõ ſum⁹ ancille filij ſed libere. Ipi etiã ſoli ſunt bell' ſpũalib⁹ apti ſcꝫ ad pugnandũ cõtra ſpũaliũ hoſtiũ nequiciã. ipi enĩ ſoli ſunt induti armatura dei. de qua dicit aplus Eph. vj. Induite vos armaturã dei vt poſſitis ſtare aduerſus iſidias diaboli. Et q̃d ꝓdeſſet corꝑales inimicos viril' debellaſſe: ⁊ hoſtib⁹ ſpũalibus atq; vicijs ſuccũbere. hoſtes exteriores ſpoliare ⁊ interiores nutrire? Et q̃d ꝓdeſt ciuilis libertas cũ quis diabolo miſerabiliter ſubiugat̃. ꝓfecto nec ꝓdeſt nec vere libertas dicẽda eſt. Vñ Phs in politic'. Nihil aliud q̃ꝫ virtus et malicia determinant ſeruũ et liberũ. Et Aug. iiij. de ci. dei. Bonus etiã ſi ſeruit liber eſt. malus autẽ ⁊ſi regnat ſeru⁹ eſt. nec vnius dñi ſed q̃d g̃uius eſt tot dñorum quot viciorꝫ. Hec ille. Nec etiã ciuilis nobilitas ſine bonis moribus vera eſt nobilitas. ſed nobilitatꝫ abuſio. Vera quippe nobilitas ortuꝫ habuit ex virtutib⁹. Vñ Saul cũ hũilis eſſet ⁊ ṽtuoſus electus eſt a dȯ vt regnaret ſup iſrl'. Propter q̃d dixit ei Samuel. j. Reg. xv. Cum eſſes paruul⁹ in oculis tuis caput i tribub⁹ iſrael factus es. Vnxitq; te dñs in regẽ ſup iſrael ⁊c. Cum aũt in ſupbiã fuiſſet elatus ⁊ rebellis atq; inobediẽs mãdatis dei: repulſus eſt a regno. Unde dicit ei Samuel ibidẽ. Pro eo ꝙ abieciſti ſmonẽ dñi abiecit te dñs ne ſis rex ⁊c. Et ſequit̃ poſt. Scidit dñs regnũ iſrl' a te hodie: et tradidit illud ꝓximo tuo meliori te. Hec ibi. Et ſic vt habet̃. j. Regũ. xvj. iuſſit dñs ſamueli vt vngeret in regẽ iſrl' dauid ꝑuulũ q̃ paſcebat oues. q̃ vꝫ humil' erat ⁊ virtuoſus. de quo dicit dñs in p̃s. Inueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſancto meo vnxi eum. Patet itaq; quoniã vera nobilitas nõ niſi cũ virtutib⁹ ẽẽ poteſt. et p̃cipue in humilitate fundamentũ habet. Nam dñs reges p̃dictos ꝓpter ſuam humilitatem inſtituit. Videant ergo q̃ de carnis ⁊ parentũ nobilitate ſupbiũt et gl'iant̃. quoniã iniuriã nobilitati faciũt. et ꝓfecto ſe ignobiles euident̃ oñdunt. Nã quõ nobiles dicere⁹ q̃s filios eſſe diaboli dubitare nõ debemus. Unde Aug. in epl'a. Quẽ ſupbum videris filiuꝫ eſſe diaboli nõ dubites. Et Grego. Apoſtate angelo homo ſimil' efficit̃ dũ hõ hoĩbus ſimilis eſſe dedignat̃. Itẽ Aug. ſuper p̃s. Supbia angelũ fecit diabolũ: hũilitas hominem deum.

Secũdo habuit virginalis caſtitas beate Catarine impedimẽtuꝫ ratõe tẽporalis ꝓſpitatis. Tum ꝓpt poſſeſſionũ copioſitatẽ.

Habuit ei rex tpaliũ copiã q̃ m'ltis ẽ occaſio ruine. p̃s. Prodijt q̃ſi ex adipe iniq. e. ⁊c. Sꝫ b. Cata. lꝫ diues ẽẽt poſſeſſiõe. erat tñ paup ſpũ ⁊ affectõe. ꝓuer. xiij. Eſt diues cũ nihil hñat ⁊ ẽ pau. cũ i m'ltꝫ diui. ſit. Tũ ꝓpt ꝓmiſſoꝝ m'ltiplici

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN